

...ДА СЕ АКТИВИЗИРА БОРБАТА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ОТНОШЕНИЕТО НА ХОРАТА КЪМ ТРУДА, КЪМ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА СОБСТВЕНОСТ, КЪМ ОБЩЕСТВЕНИТЕ ИНТЕРЕСИ; ДА СЕ ПОДОБРИ ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА СРЕД ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ПРЕДИ ВСичко СРЕД МЛАДЕЖТА, ЗА ДА СЕ ПОВИШИ ТЯХНАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА СЪЗНАТЕЛНОСТ, ЗА ДА СЕ ЗАСИЛИ В ТЯХ ЧУВСТВОТО НА ТВОРЦИ, УБЕЖДЕНИЕТО, ЧЕ ТОВА, КОЕТО ПОЛУЧАВАТ, Е РЕЗУЛТАТ НА ТЕХНИЯ ТРУД, НА ТРУДА, КОИТО ПОЛАГАТ ЗА СЕБЕ СИ И ЗА ОБЩЕСТВОТО...

(Из уводната статия на в. „Работническо дело“ — „За последователно прилагане на ленинските принципи в нашата работа, в нашия всестранен живот“, публикувана в бр. 208 от 26 юли 1976 г.)

Младежки ПРОСТОРИ

брой 222 год. 15

„ЗА ДА
ОСТАНЕШ,
ЗА ДА СИ
ПОТРЕБЕН“

„НИКОГА НЕ Е КЪСНО...“

Беседа със зам.-ректора по учебната
част на ВГУ доц. Русин РУСИНОВ

Какви са най-общите Ви впечатления от завършилите кандидат-студентски изпити?

— Ако съпоставим резултатите от настоящата кампания с тези от минала година, ще забележим известно подобре-
ние в подготовката на кандидат-студентите. В най-голяма степен това се отнася до знанието на филология и отчасти до специалността история. За съжаление не можем да кажем същото за българска филология, където от явилите се 1590 души отлични оценки са получили само трима, много добър — 107, добър — 365, среден — 738 и слаб — 377 души.

Означава ли този голям брой средни и слаби оценки, че хората, които са ги получили, са с насочена към тази специалност съвсем не от любов към науката?

— Има три категории кандидат-студенти. С много сериозно отношение към специалността, тяхна, които просто искат „да са закачат“, като израждат всички специалности, за които важи положението изпит (за съжаление броят им е слаб и малък) и трета категория — без шансове за успех, с диплома около среден, също кандидатствующи години напред. При тях възможността за класиране е чисто теоретическа.

А какво е впечатлението Ви за онези, които не са успели да се промъкнат през „сиглото“?

— При мен са имали, изнадали в паника родители, за които провалът на детето им на кандидат-студентски изпит особено за втори или за трети път означава едва ли не най-голямата семеен трагедия. А никога не е късно да се говори и да се започнат висше образование. При нас 5 процента от местата са определени за младежи и девойки от материалното производство.

Обясните това ние организираме осеммесечни подготовителни курсове за работници с най-малко двегодишен непрекъснат трудов стаж. След завършване на тези курсове и по-лягане на изпит с оценка най-малко добър, гези хора влизат без касиране — една изключителна привилегия за членовете на работническата класа.

— Мамо, ти и този път припадна, ама не се удари!..

— Ами съвинах, дъщер! За седми път ми е...

Задочен диалог без коментар

БОР

— Боже, аз искам да го изучава, за да не работи, а ти искаш да работи, за да учиш...

ИНЖ. МАРГАРИТА
ДЕВЕДЖИЕВА

началник на отдел „Производство“ във фабрика „В. Мавриков“ — Велико Търново

— Докато следвах задочно „Химична технология на влаковите материали“ в ХТИ, работех във фабриката като тъкачка. Не ми беше леко. Случвало се е да бъда нощ на смина до четири часа сутринта, да се кача на влака, да се яви на изпит и вечерта съновно да съм на работа.

Смятам, че нямам нищо полезно от това човек да по-
работи, да попадне в колектив, да свикне с производството, с условията, с техноло-
гичните особености и след това да придобие теоретична подготовка. Тогава той се съвръза неразрывно с пред-
приятието, боли го за здравето, хората го винчат и му вярват.

С фабрика „В. Мавриков“ съм завършила от 17 години. И тази възраст никой не може да разруши. Помня всички реконструкции и модернизации, знам историята на машините, знам тъкостите на производството. А трудно е да предаваш да изясниш от изпълнителите само въз основа на това, което си научил от книгите във висше то учебно заведение. Безспорно, завършилите заложно били работници сега са далеч по-полезни, по-калифирани ръководители. Имам пред вид колеги, с които следваме и завършилите здържливи работници, отлични специалисти, авторитетни командири на производството. Моя приятелка от обикновена тъкачка стана старши научен сътрудник.

Имам впечатления от хора, попаднали във тъкачната зала направо от студентската зала на висше учебно заведение. Те се превръщат в своята специалност, с единичната цел — диплома, първака, както ще е тя. Те се обезличават и остават цял живот с чувството за малоценност, винаги им теки мисълта, че не са полезни на този свят.

Тук всичко зависи от личността на човека, но убедена съм, че този човек поработи, обезчетелно ще почувствува признание като професия. След това усъвършенствуването и винаги става с удоволствие...

Още повече грешат тези, които „прехърват“ от специалността на специалност. Те се превръщат в своята специалност с единичната цел — диплома, първака, както ще е тя. Те се обезличават и остават цял живот с чувството за малоценност, винаги им теки мисълта, че не са полезни на този свят.

Тук всичко зависи от личността на човека, но убедена съм, че този човек поработи, обезчетелно ще почувствува признание като професия. След това усъвършенствуването и винаги става с удоволствие...

В. Х., КАНДИДАТ-СТУДЕНТКА

— Миналата година трябваше да кандидатствувам във висше учебно заведение. Ни мащ друг изход, завършил съм политехническа гимназия, която не ми дава конкретна професия. Не ме привлича определено нито една специалност, по родителите ми са лекари, в кийн се говори само за биология и медицина. Нямах възможност да избира. Беше ми безразлично. Достатъчно е да имам висше образование и да започна да осъществявам това си желание час по-скоро...

Не бях пристег и затова се записах в полувиш медицински институт. Не исках да губя време, пък и не ми се работеше. Сега напусках института и кандидатствувам отново в Медицинската академия. Не бях била пристега, не виждам бъдещето си. Трябва да си търся работа, а това е много трудно, защото не всеки избор ме удовлетворява. За ориентация към производството не мога и да по-мисля. Моя съученички съм също изчезнали и създават също изчезнали. Беше ми безразлично.

С. М., СЛУЖИТЕЛКА:

— Кандидатствувах избрах изобразителното изкуство. Бях отхвърлена. Разочароването ми е огромно, не съм разколебана. Готова съм да кандидатствувам отново и отново, тъй като рисуването е смисълът на моя живот. Родителите ми ме подкрепят и съгласиха да ми помогат с всички възможни средства. Бъдещата ми работа не ме интересува. Ще си търся занимания, които да ми осигурят ново свободно време за рисуване. Например само половината от бъдещата ми работа е от своята професия. Наистина, че мога да попадна в производството не швам от времето за рисуване на плахи, стига да не се ли съм в четвърти курс.

Наистина тази моя решителна стъпка в живота ми струва лице на изпита на много места. В никакъв случай следването „ни минава“ за сметка на работата. Жертва вината стават свободното време и почивката.

Отначало тези, които са око-ло ми, бледаха с недоверие, говореха, че ми е минало времето. Сега съм благодарен на подкрепата отстрана на моите другари, на съпругата ми.

Според ми, много полезно е да се следи след като е бил в заводът, след като е разбрал икономическите истини на живота. Тези, които идват направо от гимназията, след това дълго се лутат, и кога дори завършват и чак то ги открият, че специалността им не им е по сърце. При нас в института има много за дочинци — производственици. И всички гледат ми сърдито, когато съм на следването си.

Дали не съм мислил да сменя професията си, докато следвам? Специалността, която изучавам, е „Икономика, организация и планиране на материално-техническото снабдяване“ и ми е предложена по-рано в отдел „МТС“ на заводът. Но, струва ми се, че все още не съм достатъчно подгответ.

Доста етажира обществената работа, трябва да изпълнявам и домашни задължения, да се занимавам с две сестри си. Трудно е, но има да е честно, ако се откажа. И трябва да успея с цената на всичко...

Б. Р., КАНДИДАТ-СТУДЕНТКА:

— Вече втора година кандидатствувам безуспешно във висше учебно заведение. Все още не искам да се откажа от възможността за следване.

Задочен диалог без коментар

— Това не може да се случи, защото всичко се извършва плавно. Ръководителите на предприятия дават сведения за свободните места. Планът за разпределение на работната сила е съставен от съответните отрасли на народното стопанство, където има тежки отрасли на производството — в легата и текстилната промишленост, в металургията и селското стопанство.

Нашите органи контролират подготовката на предпълните, колхозите и союзовите за приемане на младежите. През 1976 година е направена проверка на повече от 10 хиляди заведения и фабрики и 5 хиляди колхози и съюзови. По време на проверките особено внимание се концентрира на приложните отрасли на производството — в легата и текстилната промишленост, в металургията и селското стопанство.

В много стопанства младежите, които след завършване на училище са се включили в съдостопанското производство, се ползват с привилегии. Например в колхоза „Россия“ в Курганска област випускниците от средните училища през първата година от настаняването им на работа получават 20 процента надбавка към работната заплата. Все по-често в колхозите и союзовите имат да дават на работници от града и от село.

— През последните години все повече випускници на селските училища се включват в съдостопанското производство. През 1975 година тук започнаха работа 119 хиляди младежи и девойки. И все пак кадрите на село са недостатъчни, напълни.

— Да работната ръка в страната не достига. Нараставащото на производителността на труда в селското стопанство, внедряването на нова техника задържа работната сила на село.

АЛЕКСАНДЪР
БУКРЕЕВ,
стругар в МЗ „Заря“ — Павлик
Кенин:

— По един стечението на обстоятелствата учих в гимназията, но останах без диплома. След уволнението от казармата постъпих като ученик-стругар в тютавния завод „Вагранян“. Започнах съвсем отначало и за защитата разред след разред, докато стигнах до най-високия. Но работата ми изискваше средно образование. След започнах то в ново сформираната заводска паралелка в професионално-учебния център в МЗ „Заря“ с усех п.51.

Тогава изведнож в мен се породи амбицията — ще какъв ли е изборът във висше училище. Разочароването ми е огромно, не съм разколебана. Готова съм да кандидатствувам отново и отново, тъй като рисуването е смисълът на моя живот. Така през 1973 година на първия път ме приеха във ВИНС — Варна. Огната съм създавала всички възможни средства. Бъдещата ми работа не ме интересува. Ще си търся занимания, които да ми осигурят ново свободно време за рисуване. Например само половина от бъдещата ми работа е от своята професия. Наистина, че мога да попадна в производството не швам от времето за рисуване на плахи, стига да не съм в четвърти курс.

Наистина тази моя решителна стъпка в живота ми струва лице на изпита на много места. В никакъв случай следването „ни минава“ за сметка на работата.

Жертва вината стават свободното време и почивката.

Отначало тези, които са око-ло ми, бледаха с недоверие, говореха, че ми е минало времето. Сега съм благодарен на подкрепата отстрана на моите другари, на съпругата ми.

Според ми, много полезно е да се следи следванията, когато съм на следването си.

Дали не съм мислил да сменя професията си, докато следвам? Специалността, която изучавам, е „Икономика, организация и планиране на материално-техническото снабдяване“ и ми е предложена по-рано в отдел „МТС“ на заводът. Но, струва ми се, че все още не съм достатъчно подгответ.

Доста етажира обществената работа, трябва да изпълнявам и домашни задължения, да се занимавам с две сестри си. Трудно е, но има да е честно, ако се откажа. И трябва да успея с цената на всичко...

На младежите на част от младежката от село към града е естествена и закономерна. Важното в тази „част“ да не нараства. Затова се работи много за заинтересоваността на випускниците от селските училища към местните професии. Например союзът „Петриновски“ от Волгоградска област отвори на младежите в интензивно развиващи се отрасли на производството — в легата и текстилната промишленост, в металургията и селското стопанство.

В много стопанства младежите, които след завършване на училище са се включили в съдостопанското производство, се ползват с привилегии. Например в колхоза „Россия“ в Курганска област випускниците от средните училища през първата година от настаняването им на работа получават 20 процента надбавка към работната заплата. Все по-често в колхозите и союзовите имат да дават на работници от града и от село.

— През последните години все повече випускници на селските училища се включват в съ

РЕЗЕРВ ЗА ПО-ВИСОКА ЕФЕКТИВНОСТ

Проблема на намаляването на свръхнормативните запаси в промишлеността

Неправилното планиране и недоброствестното отчитане – основни слабости

Какво трябва да се направи

Намаляването на свръхнормативните запаси от стоково-материалните ценности в сто панските организации е важен резерв за повишаване ефективността на производството. Тази задача придобива особена важност сега, през сврътната година на седмата пятилетка, за изпълнение на поставената от XI конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП целта за дача – най-ефективно да се използват материалните ресурси.

Независимо от излъчите през последните 2-3 години нормативни документи за намаляване на свръхнормативните запаси от сировини и материали, данните за промишлеността на нашата окръга в това отношение са твърде негативни. До като свръхнормативните запаси само от сировини и материали през 1973 г. бяха за 7 433 000 лева, през 1974 г. достигаха 10 753 000 лв., през 1975 г. – 19 191 000 лв., а към 1 юли тази година те са 18 600 000 лева.

За рязко намаляване на свръхнормативните запаси в промишлените предприятия през минулата година се изгражда комисия с представители на Окръжното биро за координация и контрол на снабдяването и използването на материалите, БНБ, пасментно-снабдителните организации, ДСО „Вторични сировини“ и ОНС. Тези комисии извършват връзки на стоково-материалните ценности и в съответни протоколи бе посочено как пасментно-снабдителните организации и клонове на ДСО „Вторични сировини“ колко материали ще изкупят. Отделно се извършиха проверки по планиране то на материалите и в редица предприятия на окръга се предвижда да се „снемат“ от плана или се изкуят от наличността сировини и материали за над 5 000 000 лева.

Свръхнормативните запаси в окръга са съверодочени главно в няколко предприятия, а именно – в Завода за телевизори и радиоприемници – Велико Търново, ХК „Свищоза“ – Свищов, ЗГТ „Металургия“ – Горна Оряховица. Най-големи свръхнормативни запаси има в промишлеността на Велико Търново, Свищов, Лясковец и други.

Анализът на данните от извършените проверки показва, че голяма част от свръхнормативните запаси и залежалите материали се дължи на неизпълнение на производствените програми (Ралиоза вола, ХК „Свищоза“, частите промени на влаговете по обем и асортимент (МЗ „Червена звезда“ – Дебелец, МЗ „Първи май“ – Полски Търъв); на бавното усвояване на новите изделия и други.

Съществена причина за неизпълнението на свръхнормативни запаси е неритмичното планиране на необходимите сировини и материали за изпълнение на производствената програма. В какво се изразява това?

Вместо планът за материално-техническото снабдяване да се изгради на база утвърдената производствена програма по подобен асортимент, това обикновено става на база на някои от параметри, които в много случаи коренно се променят. Така заявенияте и спецификации на материалите са винаги нужни за производство.

Похвална проява
на сдружениите
земеделци

Наред с отработените по четири трудови дни в ДЗС – Беброво, филиала в с. Палици, сдружението земеделци от Палици организира на 15 август трудов ден за почистване на сечища. Под ръководството на лесовъдния инженер Найден Найденов и старши горски надзорител Иордан Кръстев бригадата подготви за зале съсвания тридесет десета лева. Отличиха се сдружението земеделци Христо Христов, Иван Никифоров, Дончо Джамбазов, Рашид Караджанов и други.

Рашо РАШЕВ

председател на местната земеделска дружба

ЗА ДА РАЖДА ЗЕМЯТА ПО-БОГАТО

Двадесет години растителна защита в окръга

● Разностраница дейност и добри резултати

● Какво още е нужно?

„Съвременното селско стопанство е немислимо без дейност на органите по растителна защита“ – с тези думи на директора на Държавната окръжна станция за агрехимическо обслужване във Велико Търново Стоян Бакърджиев започна нашият разговор с него. И наистина – все по-голямата концентрация на обработвани площи и отглеждането на големи количества еднородна селско стопанска продукция в тях осезаемо увеличават възможността за развитие и разширение на сърдечните растениета вредители. Нараста, естествено, и нуждата от ефикасна борба с тези вредители. Функциите на станцията обаче същевно не се изчертават само с това.

Намаляването и ликвидирането на свръхнормативните запаси и най-найлоното им онова зотовяване в народното стопанство са важно условие за повишаване ефективността на производството през тази година и цялата седма пятилетка.

Христо ПЕТРОВСКИ
началник на Окръжното биро за координация и контрол на снабдяването и използването на материалите

Впрочем, нека се върнем малко назад в годините. На чалото на организираната растителна защита в окръга е сложено през 1956 година. Тогава на основата на съществуващия пункт по прогнозиране и сигнализация за развието на вредители е изградена инспекция по растителна защита. Предназначението ѝ е осъществяване на меро приятия по растителна защита в столицата на територията на окръга и внедряване на нови перспективи методи и средства за борба с вредителите.

През 1959 г. към станцията за разработка една от първите биолаборатории в страната. В нея най-напред започва отглеждането на полезното насекомо трихограма, предназначено за борба с вредителите по захарното цвекло, зелето и карфиола. Също през тази година биолабораторията ще обработи с това насекомо около 140 000 дка различни култури в окръга. В момента се отглеждат и други два полезни вида: фитосейлус (за борба с вредителите по зеленчуците култури) и златоочица – за борба с листната въшка при захарното цвекло и копрорадския бърбър по картофите. Съществена роля за конкретното приложение на тези постижения в непосредствената практика играят петте агрехимически центъри – в Г. Оряховица, Павликени, Свищов, Стражица и В. Търново.

От две години към станцията действа сектор по топене, чиято цел е торенето в АПК и ПАК да се постави на научна основа. Секторът разполага с необходимите техника, която (при известно минимално увеличение в идните години и при съдействието на селскостопанската авиация) ще му позволя да

затвори възможността за използване на топенето.

Не е добро съхраняването на растително-защитните препарати и торове. Съществуващата складова база в голяма

степен представлява полу

рухната склада. Това важи

особено за ПАК – Г. Оряховица, АПК – Стражица и АПК – Павликени.

Много летателни площики на селскостопанската агенция в окръга са занемарени.

Условията за работа на летците и обслужващия персонал не са от най-добрите.

Отстраняването на избрани недостатъци е наположително. То ще стори дейността на хората от станцията за растителна защита още по-ефикасна, още по-полезна.

За да ражда земята все по-богато.

Иван ТОДОРОВ

Снежана Захарева и Наталия Христова работят като апаратчици в химическия цех на Щапелски завод към сто пански химически комбинат „Свищоза“ – Свищов. Те следят за правилната процес на обезвъздушаване на високозата.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Подобряването на текущия контрол – първостепенна задача

Нужденията на финансовата дисциплина са дадат основателска тревога

Ако се съди от резултатите, установени при ревизиите на последващия финансово календар от изтеклото шестмесечие че на тази година, все още организацията, дисциплината и изискванията на предварителния и текущ контрол, който се упражнява от страна на счетоводните и планово-икономическите работници, не е на необходимата висота.

Допускат се съществени разрушения на някои нормативни документи, в резултат на което се похабват стоково-материалните ценности за стотици хиляди левове, произвежда се некачествена продукция, реализира се падното нормативен брак, често се установяват излишни в значителни размери, които се присвояват от не добреоствестни материали-отговорни лица.

Установените штети при финансовите ревизии през първото шестмесечие на г. г. са с 4,06 на сто повече срещу мястото на извършените работи, прилагани на незаконни трудови норми, неизпълнени на штатните таблици – това са тинчните нарушения. Все още някои ръководители обосновават тези нарушения с могъщ да задържа висококвалифицирани работници и служители, без да отчитат, че по този начин самоволно установяват не законни значителни държавни средства.

Штетите от преки посегатства върху социалистическа собственост са с 68,83 на сто в повече в сравнение с първото шестмесечие на 1975 година. Причината за това е отново незадоволителният текущ контрол и никога обективно съзнанието на отчет

и инспектори, които са установявани на здрава ръка.

Последващият финансово

календар ще покаже, че

законът за ревизии

се изпълнява по-добре.

Иван ТОДОРОВ

Работническа

гордост

Шлосеро-монтажната брига

да с бригадир Ганчо Симеонов е една от най-активните

в цех „Монтажен“ при МЗ

„Червена звезда“ – в Дебелец.

Колективът изработка

вакуумни преси, предназна

ченни за износ.

За високата трудова дис

циплина и професионалното

мастючество на бригадата

е заслугата на бригадир

Ганчо Симеонов.

Бригадирът Ганчо Пенев

споделя, че тези успехи не

са реализирани

в резултат на

добротата на бригадата

и съвършенството на

техниката.

Високата производителност

на бригадата е

результат от

добротата на бригадата

и съвършенството на

техниката.

Бригадирът Ганчо Пенев

споделя, че тези успехи не

са реализирани

в резултат на

добротата на бригадата

и съвършенството на

техниката.

Тези изисквания

ще бъдат проверявани от

представители на

регистрираните

учреждения.

– за предизвикателство

за изпълнение на

законът за износ.

– за предизвикателство

за изпълнение на

законът за износ.

– за предизвикателство

за изпълнение на

законът за износ.

– за предизвикателство

за изпълнение на

законът за износ.

– за предизвикателство

за изпълнение на

законът за износ.

МЕЖДУНАРОДНИЯТ ПРЕСТИЖ НА БЪЛГАРСКАТА КУЛТУРА

Хилядолетната българска култура днес се радва на най-голем международен престиж. Сега България има какво да покаже в чужбина. Усилният, които, особено в последно време, полагат за реставриране и съхраняване на старини, позволява да се заговори за страната като за прите жатка на едни от най-интелигентните и ценни култури на света.

С цифрата 7500 завърши в края на 1975 година регистрираните на всички паметници от историческото ни минало.

Нека да припомним буквално троима национални изложби: "Тракийско изкуство от българските земи" в Москва, Ленинград, Виена, Париж, Лондон, големият број на настоящите покани за тази изложба, които се от правят и от други страни. Министърът на просветата и образоването на Англия Фредерик Мълън, който неотдавна посети страната, в изявление пред български журналисти нарече успехът на изложбата колосален, употреби думите: "Англичаните откриват древната култура на България".

Парижани, които преди няколко месеца първи имаха възможност да се запознат с изложбата на българските икони, прехвърлиха съвторг реалистично и висококуадратично на майсторство на старините иконописи.

България поддържа културни връзки със страни от всички континенти. Тази линия напълно отговаря на духа и положенията, залегнали в Заключителния акт на Общоевропейското съвещание за сигурност и сътрудничество в Хелзинки. Нещо повече — България доказа, че е ревностен реализатор на този миролюбив дух.

Напоследък, освен изложби на тракийското изкуство и на българските икони, бяха осъществени крупни наши културни инициативи в чужбина, които привлекоха вниманието на широка публика. Трябва да се отбележи преди всичко отражението, което намериха сред обществеността на Съветския съюз и другите социалистически страни последните културни прояви. Тук требва да се спомене участнико на изложбата на социалистическите държави "30 победни години", организирана на Народния театър "Иван Вазов", Театър на Народната армия, Народния театър за младежта, театър "София", Пловдивски драматичен театър "Н. О. Масалитинов". В западните държави високото равнище на съвременното на изкуство също бе посрещнато с подчертано внимание. Това може да се констатира от щедрите отклици на социалистическите държави "30 победни години", организирани на Софийската народна опера във Франция, Испания, Гърция, Турция, Холандия, Белгия, Швейцария и на отделни членни съюзници на редица световно известни оперни сцени. Същата критика изрично подчертава, че ако България се демонстрира несравнимо по своята самобитност и с

най-високите образци култура, това се дължи не само на таланта на нейните певци и музиканти, на нейните писатели и художници, киноговори, а и вече на партитната и държавната политика в областта на културата. Този факт никой не може да отрече!

Само през тази година седмици на българския фестивал ще се организират в 29 страни. Многообразни са през същата година отделните прояви, които са представят националната култура в чужбина в изпълнение на двустранни международни договори — 22 изложби на изобразителното изкуство, три изложби на българска книга, участия в международни конкурси, биенале, фестивали.

За международното признание на българската култура допринасят и много прояви от международен мащаб. Не е възможно да се изредят всички симпозиуми и конгреси по линията на световните организации и асоциации в областта на културата, на които домакин е страната ни. Достатъчно е да се посочат обаче такива ав-

Отличени самодейци

На Третия национален събор на народното творчество в Копривщица представителите на нашата окръг получиха нови отличия — 23 медала, от които 6 златни, 12 сребърни и 5 бронзови. Със златни медали бяха удостоени самодейците Сава Савов от Елена, Мария Вангелова и Атанас Димитров от Горна Оряховица и Петър Девков от Морава, представили се в областта на изобразителното и приложното изкуство, както и фолклорни групи при читалищата в Батак и Павел.

Ганcho МИХОВ

Документална проза от висока класа

Книгите на Серафим Северняк ни убеждават и налагат впечатлението, че той е човек на делото, на публикация, на разръщащия се в решения и конфликти живот. И след това — автор на литература. Но тие не убеждават и в другото — че това е било необходимо представство за осъществяването му като писател. Защото непосредствено преживяването, документалното залягане в основата — фактологична и емоционално-активизираща — на неговата проза и определят нейната същност.

Вече от няколко години у нас усилено се говори за настъпението на документалната белетристика, за големия интерес към "литературата на факта". Но внимателният поглед открива, че повечето случаи става дума за творби върху по-далечното и по-близкото минало. Все още този разцвет не се илюстрира от много на брой и значителни по идейно-художествени качества книги с документален характер за нашата съвременность. Сред малкото — един от най-добрите написани С. Северняк. И при него до документалистиката прекарва границите към миналото, но и тогава отправна точка е пак съвременността. Ето „Книга за Септември“, или пък „Охридска балада“ — чувствителността, публицистичните отстъпления, граѓанскаят нерв на съвременника определя духа на повествование то. А да не говорим за „Между розата и лъва“, „Ден днешен“ (с Н. Инджов), „Квадратна вселена“, „Филипки и пристрастия“. Същото можем да кажем и за направата подборка, цялостно представяща търсенията му в областта на документалната проза — „Повторен календар“.

Вътрешно единство обединява външно погледнатото, откъснатите една от друга по тематика и сюжет, по начин на организация на белетристична и публицистична ма-

нешта.

Четири от досегашните книги на С. Северняк съставят „Повторен календар“. Обединяват ги много неща — проблематиката, авторовото отношение, настойчивостта да документира важни събития и прози, върху които са изобразявани с българско-като душевност и житейско пристствие.

Вътрешно единство обединява външно погледнатото, откъснатите една от друга по тематика и сюжет, по начин на организация на белетристична и публицистична ма-

нешта.

И на С. Северняк съставят „Повторен календар“. Обединяват ги много неща — проблематиката, авторовото отношение, настойчивостта да документира важни събития и прози, върху които са изобразявани с българско-като душевност и житейско пристствие.

С. Северняк

С